

Coi chừng Không nên đi Tour với những hãng Du Lịch của Trung Hoa Lục Địa.

Hương Dương txđ

Cuối tháng Sáu vừa qua, sau khi chúng tôi tham dự một buổi Họp Mặt Thường Niên của một số Cựu Học Sinh một Trường Trung Học ở Saigon xưa kia, chúng tôi, 2 cặp bạn thân, đã tham gia với 18 cặp khác một chuyến đi chơi 8 ngày thăm những công viên lớn ở Trung Mỹ gồm Yellowstone, Mt Rushmore, Antelope Canyon, Arches National Park và một số công viên khác. Tour này do một người trong nhóm đứng ra tổ chức và ghi tên đóng tiền cho một hãng Tours Mỹ có tên là TakeTours, có trụ sở ở Cambridge, Massachusetts. Nếu vào trang quảng cáo của TakeTours⁽¹⁾ mà không đọc những lời phản ảnh (reviews)⁽²⁾ của những du khách đã đi trước thì không hay rằng TakeTours là một công ty du lịch cầu thả, làm ăn bê bối, chỉ mong kiếm tiền nhiều mà không để ý gì tới quyền lợi của du khách. Hơn nữa, TakeTours mập mờ đánh lận con đen không nói rằng họ chỉ là một công ty môi giới, đứng trung gian thu tiền rồi giao hành khách cho những công ty khác có xe bus, có tài xế, tour guide, đứng ra tổ chức những chuyến đi. Riêng ở California, hãng du lịch mà TakeTours làm ăn cùng là một công ty của ba tàu có trụ sở chính bên Trung Hoa Lục Địa. Hãng du lịch này có tên là Golden International Travel, có trụ sở bên Mỹ tại El Monte, California⁽³⁾. Nếu vào xem những lời phản ảnh của những du khách đã đi hãng này thì đồ ai dám bỏ tiền ra mua vé đi! Sau này vào đọc những lời phản ảnh trên trang review của Trip Advisor⁽⁴⁾ và⁽⁵⁾ tôi tá hỏa tam tinh thấy mình quá ngây thơ, quá khờ dại, đã nhắm mắt đóng tiền đi tour với bạn bè chỉ vì ham đi chơi với họ mà không xem xét kỹ lưỡng hãng du lịch mình đi là hãng thế nào, có tốt hay không.

Ngay ngày đầu tiên chúng tôi đến Anaheim khu chợ 99 chờ từ 6:30 am để được những xe bus nhỏ dùng làm taxi chở chúng tôi đi loanh quanh mấy tiếng đồng hồ qua nhiều tỉnh khác nhau ở Nam Cali bốc thêm khách từ những hotels, sau cùng đưa chúng tôi đến sân bên ngoài một tiệm ăn ở một thành phố ngoại ô của Los Angeles – mà giờ đây tôi đã quên tên -, nơi đây một chiếc bus lớn cả trăm chỗ ngồi chờ đợi để lấy hành khách từ những taxis. Vì vô tổ chức nên việc xếp chỗ ngồi trên xe không được tính trước, tour guide là một anh ba tàu trung niên không được huấn luyện tại một trường dạy hướng dẫn du khách nên ăn nói xoắn xít, không biết tiếp đón du khách một cách lịch sự, nói năng cử chỉ vô lễ, vô giáo dục. Tên này nói lên xe bus ngồi vào bất cứ ghế nào trong những hàng ghế mà hắn qui định. Nhưng vì hắn nói tiếng Anh không thành thạo và nói theo giọng ba tàu lục địa nên hành khách leo lên xe không biết hàng ghế hắn bảo ngồi là chỗ nào, người thì đứng chờ cho hắn nhận hết hành lý của mọi người xong rồi lên xe sẽ chỉ cho biết, người thì ngồi đợi và hàng ghế trống mình ưng ý. Khi tên tour guide – tên Matt Lee - lên xe, hắn thấy nhóm người Việt chúng tôi không làm theo lời hắn dặn nên bực mình thô lỗ đuổi một số người ngồi không đúng chỗ hắn qui định trước. Hoá ra tên tour guide muốn dành những hàng ghế phía trên cho bọn ba tàu từ Trung Cộng qua nên để 40 anh em người Việt chúng tôi ngồi những hàng ghế phía sau. Ngay cả những người Mỹ gốc Tàu cũng phải ngồi phía sau. Tất cả hành khách trên chuyến xe đều là người Á châu, nên tên tour guide tha hồ lên mặt, suốt chuyến đi hắn nói tiếng tàu còn tiếng Anh hắn nói phụ thêm không ai hiểu được vì hắn vừa nói cả lăm, vừa nói với cái giọng nói ba tàu ồ ồ, vừa không biết cách diễn đạt ý tưởng.

Những tên Tour Guides Ba Tàu

Vì Golden International Travel là một hãng có bản doanh từ Trung Hoa Lục Địa nên những người làm công cho hãng này như tài xế và tour guides đều là công dân Trung Hoa Lục Địa với bản tính con người thiếu giáo dục và ít học, ít hiểu biết, vô ý thức và mất dạy làm càn, như tên Matt Lee trên chuyến xe chúng tôi đi. Nếu vào xem những reviews trên Internet chúng ta thấy tất cả những tour guides của hãng này đều giống nhau, vô tư cách và vô giáo dục:

1. Chúng không có khả năng chuyên môn: Chúng nói tiếng Anh không ai hiểu, không có đầu óc tổ chức, không có kiến thức về hướng dẫn du lịch, không biết cách diễn tả khi trình bày về những nơi viếng thăm
2. Không chuyên nghiệp: Không hoạch định chuyến đi rõ ràng, làm tùy tiện, không có lịch trình, không ấn định giờ giấc nên không cho du khách biết trước chương trình trong ngày... Chúng ăn nói xoắn xít, không lịch thiệp như những tour guides bình thường khác, coi khách hàng như cỏ rơm, muốn làm gì thì làm, ví dụ chúng ngăn cấm không cho du khách uống nước ngọt cà phê trên xe vì sợ đổ lán dơ xe, chúng không cho khách dùng toilet vì sợ phải chùi rửa mặt thân xác (theo tôi nghĩ Công ty Golden

International Travel như vậy đã vi phạm luật lệ làm ăn ở Hoa Kỳ vì đúng ra những qui định quái gở như vậy phải thông báo cho khách hàng biết trước (disclosures) để để khách có thể quyết định nên đi hay không trước khi mua vé.)

3. Có tinh thần kỳ thị chủng tộc: Chúng coi thường những khách hàng không phải là Ba Tàu giống như chúng, kể cả những người trung hoa không xuất phát từ lục địa như chúng. Riêng đối với du khách trong nhóm 40 người Việt chúng tôi, chúng miệt thị ra mặt, nói như chửi người ta. Đòi gì chúng cũng làm ngơ hay từ chối thẳng thừng. Chúng lại còn có thái độ khiêu khích, khinh người, muốn làm gì thì làm bất kể đúng hay sai. Trong khi đó thì chúng lại để cho bọn du khách ba tàu lục địa tự do ăn nhồm nhoàm trên xe, nói chuyện với nhau bô bô cái miệng bằng tiếng tàu, nghe nhức tai, gai mắt, chúng phục vụ bọn này tử tế, cười đùa vui vẻ....

Hai sự kiện làm chúng tôi quá bức mình nên bỏ chuyến đi hai ngày sau:

1. Ngày đầu tiên sau cả một ngày ngồi trên xe - dừng 20 phút tại Barstow - cho tới khoảng 5 giờ chiều mới tới Utah, tên tour guide cho xe bus ngừng tại một tiệm ăn tàu bán thức ăn theo lối buffet và bảo mọi người xuống xe vào ăn. Một số nhỏ trong đám người Việt nghe theo vào ăn trong khi những người kia không thích ăn đồ ăn tàu, nhất là đồ ăn buffet, và vì còn sớm quá - mới 5 giờ chiều - không vào, nhưng không biết đi đâu vì nơi đây giữa một vùng sa mạc nắng cháy da thịt nhiệt độ hơn một 100 độ F mà không có một bóng mát. Chúng tôi đề nghị với tên tour guide là đưa những người không muốn ăn về hotel nghỉ ngơi, tên tour guide thẳng thừng nói không được vì tên tài xế và hắn đã đói bụng, cần phải ăn ngay. Chúng tôi bèn nói với hắn cho chúng tôi ngồi chờ mọi người trên xe có máy lạnh, hắn cũng nói không được. Thế là chúng tôi phải đứng ngoài trời chờ gần một tiếng đồng hồ, trời nóng như thiêu như đốt, chúng tôi chịu hết nổi, nên sau khi tên tài xế ăn xong, chúng tôi lớn tiếng phản đối bắt hắn mở cửa xe cho chúng tôi lên xe ngồi thì hắn mở cửa xe mà không chịu mở máy lạnh, lại phải lớn tiếng phản đối nữa thì hắn mới chịu mở máy xe cho có máy lạnh. Khi mọi người ăn xong lên xe thì xe chạy chưa tới 5 phút đã tới khách sạn, vậy mà tên tour guide đã không chịu để khách xuống khách sạn cho khách được nghỉ ngơi rồi đi ăn sau! Thái độ của hắn đã làm cho chúng tôi bắt đầu mất thiện cảm với hắn.
2. Ngày thứ hai, chiếc xe bus chạy tới chạy lui đưa chúng tôi đi từ Arizona tới Utah coi ba công viên trong một ngày – Glen Canyon Dam, Antelop Canyon và Bryce Canyon – đi tổng cộng trên 300 miles, mỗi nơi chỉ dừng lại chừng một tiếng đồng hồ. Quá tham lam nên tới chiều tối vẫn chưa tới gần nơi nghỉ qua đêm, tên tour guide thấy đã 7 giờ tối rồi nên cho xe dừng ở một quán Kentucky Fried Chicken trên đường đi để cho hắn và tên tài xế vào ăn vì chúng quá đói bụng. Tên tour guide bảo chúng tôi xuống xe vào ăn trong vòng ½ tiếng đồng hồ vì còn phải đi tiếp cả ba tiếng nữa mới tới nơi nghỉ qua đêm. Chúng tôi nói ½ tiếng sao ăn kịp, hắn làm thinh không thèm trả lời, bỏ mặc hành khách chạy lẹ vào quán ăn kêu đồ ăn ra ngồi ăn nhồm nhoàm, trong khi gần 100 hành khách nối đuôi nhau chờ một hàng dài để kêu thức ăn. ½ tiếng trôi qua, hai tên tài xế và tour guide ăn đã xong mà 1/3 số hành khách vẫn chưa tới phiên gọi thức ăn, nói gì ăn? Thấy vậy tên tour guide bảo chúng tôi mua thức ăn rồi mang lên xe ăn, nó nói tiếng Anh không ai hiểu nên nhiều người hỏi lại hắn thì hắn hét lên “To go! To go!” và thúc mọi người mua cho lẹ rồi trở lên xe bus. Nhiều người order thức ăn được sớm đang ăn cũng phải lè lẹ ôm thức ăn ăn dở mang theo lên xe bus. Vừa lên xe bus hắn thấy nhiều người cầm ly nước ngọt trên tay, hắn cầm ngay micro hét lớn: “food only, no drink!”. Thấy hắn cho ăn mà không được uống là vô lý, nhiều người trong nhóm bất bình nhưng không dám mở miệng phản đối mà lại dẫu ly nước đi. Tên tour guide bèn đi lòng vòng tịch thu những ly nước, có người đành phải đưa ra cho hắn, có người không chịu đưa thế là có một sự giành giật giằng co, trông thật là thảm thương chường mắt. Chúng tôi cáu tiết bèn nói với hắn để chúng tôi trở lại tiệm ăn ngồi ăn cho xong rồi hãy đi. Hắn không chịu, nói nếu chúng tôi xuống xe thì hắn sẽ bỏ chúng tôi lại. Tôi đề nghị cả nhóm 40 người chúng tôi xuống xe xem hắn có dám bỏ cả bọn chúng tôi mà đi không, nhưng nhóm chúng tôi toàn là cụ ông cụ bà trên 70, không ai có gan làm liều nên không ai nhúc nhích. Thật là một thảm cảnh đáng buồn vì tuổi già đã làm cho con người trở nên hèn hạ, phải cúi đầu ngậm miệng chịu bị một tên ranh con ba tàu làm nhục. Trước mặt cả nhóm đang ngồi im thin thít, anh bạn tôi nói anh không thể nhịn nhục vì thấy cái cảnh khốn nạn này và anh quyết định sẽ bỏ chuyến đi chơi này, không đi tiếp nữa. Tôi cũng tuyên bố đồng lòng bỏ với anh.

Đến khi tên tour guide tới ghế chúng tôi ngồi, hắn đòi chúng tôi đưa ly nước cho hắn. Tôi trả lời chúng tôi chỉ có một chai coca và bảo hắn chúng tôi sẽ không uống, Hắn nằng nặc đòi tịch thu chai nước, tôi cáu tiết nói lớn tiếng: “Tao đã bảo chúng tao không uống! Mà muốn cái gì?” Cả xe bus im phăng phắc, hồi hộp chờ đợi xem chuyện gì sẽ xảy ra. Tên tour guide đi về phía đầu xe kêu tên tài xế cùng trở lại chỗ chúng tôi ngồi, tính làm áp lực. Hắn lại đòi tôi đưa chai coke cho hắn. Tôi cáu tiết nói giọng hùng hổ, “Tao không nói chuyện với mày! Cút đi ngay trước khi tao nổi nóng!” Thấy mấy người ngồi gần đó xầm xì to nhỏ, hắn bèn rút lui về chỗ đầu xe, hắn cầm chiếc microphone xin lỗi, nói rằng sở dĩ hắn tịch thu những ly nước là vì nếu ai đó đánh đổ thì tên tài xế tối hôm ấy sẽ phải dọn dẹp mà đã gần đêm tối hắn không muốn tên tài xế phải làm công việc đó vì tên tài xế phải được nghỉ ngơi để sáng ngày hôm sau tiếp tục lái xe....

11 giờ đêm chiếc xe bus mới tới một khách sạn hạng bét mang tên America's Best Value trên con đường Main St của một tỉnh lẻ ở vùng sa mạc của Utah mang tên Green River. Đêm đó chúng tôi nhất quyết sẽ bỏ chuyến đi chơi vào sáng hôm sau nhưng vấn đề là phải tìm phương tiện vận chuyển để về Santa Ana. Trước tiên chúng tôi tính thuê xe lái trở về Nam Cali, nhưng quãng đường đi quá xa, khoảng 700 miles, không thể đi thẳng về phải dừng lại ít nhất một đêm nơi đâu đó nghỉ ngơi mà như thế cũng vẫn quá sức đối với tuổi của chúng tôi. Sau đó chúng tôi thử xem vé máy bay: vé một chiều đi từ thành phố Grand Junction cách Green River hơn một tiếng lái xe về Los Angeles hơn \$500.00 một người vì đi gấp ngày hôm sau, quá mắc mà không sao đi kịp vì phải đi thuê xe lái tới Grand Junction rồi trả xe rồi đi ra phi trường, quá rắc rối. Cuối cùng chúng tôi đành vào xem vé xe bus Greyhound thì thấy có chuyến đi từ Green River về Santa Ana với chặng đổi xe ở Las Vegas chờ 4 tiếng đồng hồ. Không còn cách nào hơn, chúng tôi quyết định đi bằng Greyhound.

Kết Luận:

Vạn bất đắc dĩ chúng tôi mới quyết định bỏ cuộc đi chơi cùng những bạn bè, nhiều người lâu lắm mới gặp. Khi chia tay với họ ngày hôm sau, chúng tôi thấy áy ngại, khó nói nhưng vì thấy tiếp tục đi chuyện đi này cũng không thể vui vẻ mà có thể lại thêm bực mình khó chịu vì cứ phải “nhịn nhục” nên chúng tôi không có cách nào hơn là bỏ cuộc nửa chừng. Tên tour guide thấy chúng tôi quyết định như vậy đã cố xin lỗi, nài nỉ chúng tôi ở lại với nhóm, nhưng một lời nói như đinh đóng cột, chúng tôi không thể đổi ý.

Mục đích kể lại câu chuyện “riêng tư” này là để cho các bạn đọc biết mà tránh không đi những tours do bọn ba tàu lục địa như Take Tours và nhất là Golden International Travel tổ chức và nếu có đi một hãng tour nào khác thì ít nhất cũng phải vào Google tra cứu, tìm hiểu về hãng du lịch mình tính đi - bằng cách đọc những reviews của những du khách đã từng đi trước mình viết lại.

- (1) <http://www.taketours.com/>
- (2) <http://www.yelp.com/biz/taketours-cambridge>
- (3) <http://www.tyus.com/en/aboutus.aspx>
- (4) http://www.tripadvisor.com/ShowUserReviews-g32655-d2145111-r250014959-Los_Angeles_Tours-Los_Angeles_California.html
- (5) <http://www.yelp.com/biz/golden-international-travel-el-monte>